

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. П***, 25.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и първи януари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря Мария Кузева
като разгледа докладваното от Мария Ненова Гражданско дело №
20215220100716 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Ищцата М. С. АК. чрез пълномощника си адвокат М. твърди, че на *** г. в гр. Б***, Република Т*** е сключила граждански брак с ответника Х. АНД. АК. и от брака имат едно ненавършило пълнолетие дете – Е**** Х. АНД. АК., родена на *** г. в гр. П***. Твърди, че първоначално се разбирали добре и били щастливи. След раждането на дъщеря им ответникът напуснал семейното жилище без причина. По-късно разбрала, че бил в чужбина. Опитите на ищцата да го върне и да бъдат пак семейство били неуспешни. Поради това счита, че бракът ѝ с ответника е изчерпан и моли да бъде прекратен с развод по вина на ответника, да ѝ бъде предоставено упражняването на родителските права по отношение на ненавършилото пълнолетие дете от брака, да бъде определено местоживееенето на детето при нея, да бъде определен режим на лични отношения на детето с бащата, да бъде осъден бащата да заплаща издръжка на детето в размер на 165 лв. месечно, да бъде възстановено фамилното ѝ име отпреди брака, да бъде дадено разрешение за пътуване в чужбина на ненавършилото пълнолетие дете от брака до навършване на пълнолетие и за издаване на необходимите лични документи за това. Претендира разноски. Ангажира доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът Х. АНД. АК. чрез особения си представител адвокат З. намира исковете за допустими и вероятно основателни. Заявява, че по основателността на исковете ще вземе становище в съдебно заседание след събиране на всички относими доказателства. Счита, че по въпросите за местоживееенето и упражняването на родителските права

решението следва да се основава единствено на интересите на роденото от брака дете, а издръжката следва да бъде определена в минимален размер съгласно СК. Не сочи доказателства.

Съдът като взе предвид становището на страните и прецени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото намира за установено следното:

Страните са съпрузи, сключили граждански брак на *** г. в гр. Б***, И***, Т***, за което е съставен акт за граждански брак № *** от *** г. на Община П***.

Преди сключване на брака съпругата е носила фамилното име В***.

От брака страните имат едно ненавършило пълнолетие дете – Е**** Х. АНД. АК., родена на *** г. в гр. П***.

Съгласно представения по делото социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ – П*** съпрузите са се разделили два месеца след сключване на гражданския им брак. След раздялата им съпругата е заживяла на семейни начала с И*** Р*** И***, с когото са родители на детето Е**** Х. АНД. АК.. Детето се отглежда в семейна среда от майка си на адрес: гр. П***, ул. „О****“ № ***. Жилището представлява едноетажна къща с две стаи, обзаведена с вещи и електроуреди от първа необходимост. Задоволени са основните потребности на детето от жилище, сигурна и безопасна среда, достатъчно по количество храна, подходящо облекло и обувки, необходими консумативи. Осигурени са здравните, емоционалните и социалните му потребности на детето. Детето е клинично здраво. Има избран личен лекар. Направени са задължителните за възрастта имунизации. Физическото развитие на детето е в норма за възрастта му, а психическото състояние е без патологични отклонения. Детето общува с близки и роднини по майчина и бащина линия, с които поддържа добри взаимоотношения. Майката полага адекватни грижи за развитието и възпитанието на детето и задоволява базовите му потребности. Биологичният му баща е трудово ангажиран в Англия и изпраща месечно по 700 лв. на семейството. Между майката и детето има изградена емоционална и доверителна връзка.

От показанията на разпитания по делото свидетел М*** С*** В***, брат на ищцата, се установява, че страните са се оженили през 2016 г. Живели заедно около два месеца, след което ответникът напуснал ищцата без да каже нищо. Оттогава не се бил обаждал и не бил търсил ищцата. Не се интересувал от детето. Ищцата многократно правила опити да се свърже с него по телефона, но безуспешно. Детето живеело при ищцата в къщата на нейните родители. Разполагали с две стаи, обзаведени с всичко необходимо. В момента ищцата живеела на семейни начала с друг мъж. Той работел във В*** и искал ищцата и детето да отидат при него, но не могли, тъй като детето не можело да пътува в чужбина.

При така установените правнорелевантни факти съдът приема следното от правна страна:

Предмет на делото е иск за развод с правно основание чл. 49, ал. 1 от

СК.

Съпругата е направила искане по чл. 49, ал. 3 от СК за произнасяне по въпроса за вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака.

Съединени с иска за развод при условията на кумулативно съединяване са небрачните иски по чл. 59, ал. 2 от СК за упражняване на родителските права, местоживеенето, личните отношения и издръжката на роденото от брака ненавършило пълнолетие дете и искът по чл. 53 от СК за фамилното име на съпругата след развода.

Кумулативно съединен с иска за развод е искът по чл. 127а, ал. 2 от СК за даване на разрешение за пътуване на ненавършило пълнолетие дете в чужбина и за издаване на необходимите лични документи за това.

По иска за развод:

В тежест на ищцата е да установи при условията на пълно и главно доказване твърденията си за дълбоко и непоправимо разстройство на брака и вината на ответника за това. Непосочените основания, настъпили и станали известни на съпруга до приключване на устните състезания, не могат да послужат като основание за предявяване на нов иск за развод.

Гласните доказателства, събрани по делото, водят до извода, че бракът между съпрузите е дълбоко и непоправимо разстроен. Разпитаният по делото свидетел, чиито показания съдът цени като непосредствени, логични и последователни, има преки впечатления от съвместното съжителство на съпрузите и установява по убедителен начин, че между съпрузите не се е породила пълноценна съпружеска връзка, а в отношенията им липсва нужната за всяка семейна връзка обич и топлина. За това свидетелства фактът, че съпрузите са живели заедно през съвсем кратък период от време след сключване на гражданския брак помежду им, след което са се разделили и са престанали да общуват, като от повече от пет години се намират във фактическа раздяла, по време на която не са правили опити за заздравяване на брачната връзка. При тези данни съдът приема, че присъщите на здравето семейство отношения на взаимна обич, уважение, доверие и подкрепа между съпрузите напълно са изчезнали от брачната връзка и не съществува възможност да се възродят отново между тях. Бракът съществува само формално и е лишен от необходимото по закон и морал съдържание, поради което следва да бъде прекратен с развод, а всеки от съпрузите да продължи занапред живота си самостоятелно.

Разпитаният по делото свидетел установи и твърдението на ищцата, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака има ответникът. Поведението на съпруга по време на брака е било в разрез с установените в закона и в обществото норми за брачно поведение. Същият е напуснал семейното жилище без видима причина, като по този начин е поставил съпругата си в ситуация, в която не може да разчита на неговата физическа, морална и материална подкрепа. Следователно са налице брачни провинения на съпруга, който с поведението си е предизвикал дълбокото и непоправимо

разстройство на брака.

По отношение на родителските права след развода:

Съгласно чл. 59, ал. 1 от СК при развод съпрузите по общо съгласие решават въпросите относно отглеждането и възпитанието на ненавършилите пълнолетие деца от брака в техен интерес. Съгласно чл. 59, ал. 2 от СК ако не се постигне споразумение по ал. 1, съдът служебно постановява при кого от родителите да живеят децата, на кого от тях се предоставя упражняването на родителските права, определя мерките относно упражняването на тези права, както и режима на личните отношения между децата и родителите и издръжката на децата.

Въпросите за местоживеенето, упражняването на родителските права, режима на лични отношения и издръжката на ненавършилото пълнолетие дете от брака представляват спорна съдебна администрация, в рамките на която съдът се произнася по целесъобразност, изхождайки от най-добрия интерес на детето и вземайки предвид възможностите на родителите да полагат грижи за него, битовите условия, при които ще бъде отглеждано детето и социалното му обкръжение, възможността за помощ от трети лица при отглеждане на децата, доходите и имуществото, с които родителите разполагат за осигуряване на жизнения стандарт на детето, моралните качества на родителите, привързаността към детето и други обстоятелства от значение за отглеждането на детето.

Въпреки данните в социалния доклад относно бащинството на детето, родено по време на брака, съдът на основание чл. 59, ал. 2 от СК дължи произнасяне по въпросите за местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения и издръжката му, тъй като съгласно чл. 34, ал. 2 от ЗГР е обвързан от доказателствената сила на съставения акт за раждане на детето, обективизиран в представеното по делото удостоверение за раждане, в което като баща на роденото от брака дете е посочен ответникът.

С оглед установените по делото данни и воден от интересите на детето съдът намира, че след развода родителските права следва да се упражняват от майката, при която следва да бъде и местоживеенето на детето. За този извод определящи са ниската възраст, пола, привързаността на детето към майката и преди всичко обстоятелството, че от раждането на детето до момента единствено майката осъществява грижите за него. Майката разполага с необходимите жилищно-битови условия за отглеждане на детето и с финансови средства, с които да поеме ежедневната му издръжка. В състояние е да му осигури условия на живот, необходими за нормалното му физическо и психическо развитие и социално израстване.

На ответника следва да бъде определен подходящ режим на лични отношения с детето, продиктуван преди всичко от ниската възраст на детето и липсата на каквито и да е било контакти и изградена емоционална близост между двамата до момента, а именно: всяка втора и четвърта събота и неделя от месеца от 10.00 ч. в събота до 17.00 ч. в неделя с приспиване, както и две

седмици през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск.

В тежест на ответника следва да бъде възложено заплащането на издръжка на ненавършилото пълнолетие дете от брака. Съгласно чл. 142, ал. 1 от СК размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи. Съгласно ППВС № 5 от 16.11.1970 г. нуждите на лицата, които имат право на издръжка се определят съобразно с обикновените условия на живот за тях, като се вземат предвид възрастта, образованието и всички обстоятелства, които са от значение за случая, а възможностите на лицата, които дължат издръжка се определят от техните доходи, имотното им състояние, трудоспособност и квалификация, преценени към момента на постановяване на решението. Дватама родители дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца съобразно с възможностите на всеки от тях поотделно, като се вземат предвид и грижите на родителя, при когото се отглежда детето. Конкретно за ненавършило пълнолетие дете размерът на издръжката следва да бъде съобразен от една страна с възрастта на детето, ежедневните му нужди, здравословното състояние, наличието или липсата на специални потребности. Следва да се отчетат икономическите условия в страната, определени от висок жизнен и социален стандарт, продиктуван от ценови, социални и демографски фактори, които определят нуждата от повече средства за издръжката на едно дете. От друга страна следва да бъдат отчетени възможностите на родителя да дава издръжка с оглед здравословното му и имуществено състояние, възможността да полага труд и да реализира доходи, наличие или липса на задължение да издържа и други лица. С оглед разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от СК при определяне на размера на дължимата издръжка на ненавършило пълнолетие дете съдът е обвързан с минималния размер на издръжката, който към настоящия момент въз**** на 162.50 лв.

Детето Е**** Х. АНД. АК. е на 2 години и 5 месеца. Отглежда се от майка си. Няма данни да посещава детска градина. Нуждае се ежедневно от средства за храна, облекло и обувки. Няма данни да страда от сериозно или хронично заболяване, изискващо скъпоструващо лечение, нито да има специални потребности или дарби, които изискват повече финансови средства.

Ответникът Х. АНД. АК. е на 26 години. В трудоспособна възраст. Липсват данни да страда от заболяване, което да му пречи да полага труд и да реализира доходи в средния за страната размер. Няма данни да дължи издръжка на други ненавършили пълнолетие деца.

Изложеното налага да бъде определена издръжка на детето в размер близък до минимума, а именно в претендирания от ищцата размер от 165 лв., като остатъкът от общата сума за месечна издръжка на детето, определена от съда в случая на 300 лв., следва да остане в тежест на майката, върху която ще лежат и цялостните грижи по отглеждането и възпитанието на детето.

С оглед изричното изявление на ищцата, че с ответника са живели в

жилище под наем около 2 месеца, след което са го напуснали и не са имали друго семейно жилище, както и събраните по делото доказателства в тази насока, съдът приема, че съпрузите нямат семейно жилище, поради което не следва да се произнася относно неговото ползване след развода.

По иска за фамилното име на съпругата след развода:

Съгласно чл. 53 от СК след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак. Правото на възстановяване на фамилното име отпреди брака е потестативно право на съпруга, приел фамилното име на другия съпруг, и зависи изцяло от неговата лична преценка.

При сключването на гражданския брак с ответника ищцата е приела неговото фамилно име, поради което следва да бъде уважено искането ѝ след прекратяване на брака да възстанови предбрачното си фамилно име В***.

По иска по чл. 127а, ал. 2 от СК:

По въпросите за даване на разрешение за пътуване на детето в чужбина и издаване на необходимите лични документи за това съдът се произнася по целесъобразност въз основа на фактите, обуславящи необходимостта от пътуване на детето извън границите на страната, мястото, условията и средата, при които то ще пребивава, отражението на промяната върху интересите на детето, върху неговата жизнена и социална среда, върху правото му на образование, адекватна медицинска грижа с оглед възрастта и здравословното му състояние и други права и интереси на детето.

С оглед установените по делото факти и преди всичко с цел да бъде осигурена възможност на детето да пътува в чужбина, придружено от майка си, следва да бъде дадено разрешение, заместващо съгласието на ответника, за пътуване на детето Е**** Х. АНД. АК. извън територията на страната – в държавите-членки на Европейския съюз и В***. Касае се за държави, в които няма конфликти или напрежение, които да поставят в опасност живота, здравето или психо-физическото състояние на детето. Посещението на чужди държави ще разшири мирогледа на детето и ще му осигури възможност да опознае нови и различни култури. Разрешението следва да бъде дадено за срок от пет години, какъвто е и срокът на валидност на паспорта на ненавършили пълнолетие лица съгласно чл. 36, ал. 1, изр. 2 от ЗБЛД. Броят на пътуванията в чужбина и тяхната продължителност не следва да бъдат ограничавани, за да може детето да се възползва от всеки случай за пътуване в чужбина, когато това е в негов интерес.

Следва да бъде уважено и искането на ищцата да се разреши без съгласието на ответника да бъде издаден паспорт за задгранично пътуване на ненавършилото пълнолетие дете, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗБЛД заявлението за издаване на паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и от техните родители, настойници или попечители, а както се установи по делото местоживеенето на ответника е неизвестно и ищцата няма връзка с него, поради което явяването му пред органите на МВР за подаване

на заявление за издаване на паспорт на детето не може да бъде осигурено.

На основание чл. 329, ал. 1 от ГПК разносните по делото следва да възложат в тежест на ответника, който има вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака.

На основание чл. 6, т. 2 от ТДТГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд – П*** държавна такса при решаване на делото в размер на 20 лв., а на основание чл. 78, ал. 6 във връзка с чл. 83, ал. 1, т. 2 от ГПК – и държавна такса върху издръжката в размер на 237.60 лв.

На основание чл. 242, ал. 1 от ГПК в частта за присъдената издръжка решението подлежи на предварително изпълнение, а на основание чл. 127а, ал. 4 от СК предварително изпълнение следва да бъде допуснато и в частта, с която е дадено разрешение за пътуване на детето извън страната и за издаване на необходимите документи за това.

По изложените съображения и на основание чл. 235, ал. 2 от ГПК Районен съд – Пазарджик

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД поради дълбоко и непоправимо разстройство брака между Х. АНД. АК., гражданин на Република Т***, роден на ***** г., и М. С. АК., ЕГН *****, сключен на *** г. в гр. Б***, И***, Т***, за което е съставен акт за граждански брак № *** от *** г. на Община П***.

ОБЯВЯВА, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака има съпругът Х. АНД. АК., гражданин на Република Т***, роден на ***** г.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на роденото от брака ненавършило пълнолетие дете Е**** Х. АНД. АК., ЕГН ***** на майката М. С. АК., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на ненавършилото пълнолетие дете Е**** Х. АНД. АК., ЕГН ***** при майката М. С. АК., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на бащата Х. АНД. АК., гражданин на Република Т***, роден на ***** г., с ненавършилото пълнолетие дете Е**** Х. АНД. АК., ЕГН *****, както следва: всяка втора и четвърта събота и неделя от месеца от 10.00 ч. в събота до 17.00 ч. в неделя с приспиване, както и две седмици през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск.

ОСЪЖДА Х. АНД. АК., гражданин на Република Т***, роден на ***** г., да заплаща на ненавършилото пълнолетие дете Е**** Х. АНД. АК., ЕГН ***** чрез неговата майка и законен представител М. С. АК., ЕГН ***** издръжка в размер на 165 лв. месечно до настъпване на

основания за изменение или прекратяване на издръжката.

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ, заместващо съгласието на бащата Х. АНД. АК., гражданин на Република Т***, роден на ***** г., за пътуване на детето Е**** Х. АНД. АК., ЕГН ***** извън територията на Република България, а именно: до държавите-членки на Европейския съюз и В***, придружено от своята майка и законен представител М. С. АК., ЕГН ***** , за срок от 5 години, считано от в****не в сила на настоящото решение, без ограничение в броя и продължителността на пътуванията.

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ, заместващо съгласието на бащата Х. АНД. АК., гражданин на Република Т***, роден на ***** г., за издаване на паспорт на детето Е**** Х. АНД. АК., ЕГН ***** , въз основа на заявление, подадено от неговата майка и законен представител М. С. АК., ЕГН ***** .

ОСЪЖДА Х. АНД. АК., гражданин на Република Т***, роден на ***** г. от гр. Пловдив, бул. „България“ № 115, ет. 6, ап. 21 да заплати на М. С. АК., ЕГН *** от гр. П***, ул. „О****“ № *** сторените от нея разноси по делото в размер на 50 лв. заплатена държавна такса и 300 лв. възнаграждение на особен представител.

ОСЪЖДА Х. АНД. АК., гражданин на Република Т***, роден на ***** г. от гр. Пловдив, бул. „България“ № 115, ет. 6, ап. 21 да заплати по сметка на Районен съд – Пазарджик държавна такса при решаване на делото в размер на 20 лв. и държавна такса върху издръжката в размер на 237.60 лв.

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта, с която е дадено разрешение за пътуване на детето в чужбина и за издаване на необходимите документи за това.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните и на Дирекция „Социално подпомагане“ – П***.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____